

Միամանթո

ՍՈՒՐԲ ՄԵՍՐՈՊ

Բովանդակություն

Միամանթո.....	1
ՍՈՒՐԲ ՄԵՍՐՈՊ.....	1
ՆԵՐԲՈՂԱԿԱՆ.....	2
ՍՈՒՐԲԻՆ ԱՂՕԹՔԸ.....	4
ՏԵՍԻԼՔԸ.....	7
ԳՅՈՒՏԻՆ ՓԱՌՔԸ.....	8

ՆԵՐԲՈՂԱԿԱՆ

Օջականի ամենասուրբ գերեզման,
Հանճարի հո՛ղ ուրկեց այսօր,
Տասնևհինգ մրրիկեան դարերու,
Պատմութիւնն մը պերճաշուք,
Արևելքէն Արևմուտք, երկու Հայքն բովանդակ,
Դեպի գքեզ, ազատօրէ՛ն աղօթելու կը շարժէ...

Օջականի անհո՛ւն մեռեալ,
Դուն բիւրաւոր ճիւղերով
Ոսկեհոս գետ գիտութեան,
Մտքի փրկիչ, յոյսի Հսկայ, կեանքի կեդրոն,
Դուն անվախճա՛ն փռշիացեալ,
Ուրկեց ուղեղս, մանկութեանս օրերուն,
Ե՛ս աղքատօրէն եկայ վառել...

Օջականի վեհական վարդապետ,
Դուն վեհիմաստ վանական և Աստծոյ բաժակ,
Դուն Յիսուսի բազմաբորեան պատմուճան,
Խօսքի՛ աղբիւր, բանի բարձունք,
Կարողութեանց անվե՛րջ կատար,
Դուն իմաստի ավազան և աղօթքի կապոյտ անձրև,
Ափ մը հողէդ ամբողջ երկինք մը դեռ կը բուրէ...

Օջականի դուն անկորուստ կրօնական,
Անապատին մէջ մխրճուող ճգնաւոր,
Դուն անբասիր և մեհեանական մենակեաց,
Խունկի՛ անտառ, Կնդրուկներո՛ւ բուրաստան,
Քրիստոսի ազնիվ խօսքին դուն տիրական տարածիչ
Եւ գրանիտեայ ուղղափառ սիւն,

Եւ մտքի գմբէթ և հոգիի անծայրած իր հորիզոն,
Դո՛ւն շնորհքի աշնանային շտեմարան,
Քու հավատքէ՛դ հավատացեա՛լ ես ալ լացի...

Օշականի մէջ անմահօրէ՛ն մահացեալ,
Անճառելի և անդրանիկ դաստիարակ,
Ես երագային երեխայ մը վեցամեայ,
Այբբենարանդ ի ձեռին, անմեղօրէն զայն հեզելով
Առաջին խաչը, ճակտէս սրտիս,
Հավատա ինձ ո՛վ հայութի՛ւն...
Պատկերիդ դէմ է որ հաներ եմ...

Եւ լսէ՛ այսօր, թոթովախօս ծաղկոցի
Շուշանմարմին մանուկներէն՝
Մինչև ծերերն հողաբոյր,
Քու սուրբ անունդ կ'օրհներգեն... :
Օշականի հանճարանի՛ ստ հողակոյտ,
Եկեղեցւոյ խորանին քով անշուքօրէ՛ն մրափող՝
Եւ Եհովայի պատգամախօս մեծ մատենանին
Դուն սրբագիր թարգմանիչ,
Ոսկեղարու աղամանդեայ՛ բանալի,
Դուն հայ դպրութեանց անշրջանակ լուսամուտ,
Դուն լեզւի կաճառ, գեղեցկութեան իջևան,
Դուն ճեմարան մարմարային մտածումի,
Ներէ՛ որ քու աշակերտդ արբեցեալ,
Տասննհինգ դարեր յետոյ զքե՛զ պաշտէ...

Օշականէն մեզի հսկող Մտքի Ասուած,
Դուն հասողութեան հիմնաքար,
Աստղերէն մեզ լոյս լեցնող ոսկեհասակ աշտարակ,
Ուր մեր ուղեղը մեզ կը ժպտի...
Դուն մտածման ծարաւներու արծաթեայ ծով,

Դուն Տարօնածին հսկայ՝ Մովսէս,
Դուն անհայելի մատենագիր մայր-բարբառի,
Թո՛ղ իմ գանգս, վերջալոյսիս,
Քնարիս հետ, մոխիրովս առլցուն,
Հուղարկավորներս՝ ինկատուփի մը փոխարէն
Հողակոյտիդ վրայ վառեն...:

ՄՈՒՐԲԻՆ ԱՂՕԹՔԸ

Լո՛յս տուր ինձի, Աստուած անհերքելի,
Տիեզերքի անմեկնելի ճարտարապետ,
Ճակատագրի եւ ճանաչման ստեղծի՛չ,
Շունչի՛ մրրիկ, կեդրոնական կարողութիւն,
Մուրբ Սեղանիդ սարկաւազն Մեարոյ՝
Իր մշուշապատ մեծ երազին՝
Քու ձեռքերէդ յատակութիւն կ'աղերսէ...

Օգնէ՛ ինձի, մեծապարզե՛ւ իմաստութիւն,
Ես՝ անցուպ հովիւ մեծ քարոզիդ,
Ես՝ եղկելի մահկանացու, ես տժգոյն տնտես՝
Հայկազնեան ահեղ ցեղին...
Ես՝ տգէտ դպիր եւ անվաւեր վարդապետ,
Ես՝ անձաձան դրօշ հաւատացեալ ամբոխներուդ,
Ես՝ անօժիտ վերածնո՛ղ եւ անանձրեւ այգեպան,
Ես՝ կոյր աղբիւր եւ կորաքամակ ճանապարհորդ,
Ես՝ անարժան օրհնաբան անվերջ փառքիդ,
Իմ անդպիր հօտիս համար լո՛յս կ'աղերսեմ...

Օգնէ՛ ինձի, Աստուած բիրեղ...
Ես՝ ողորմելի որոնիչ եւ անհետեւանք խուզարկու,

Ես՝ անքանքար քննիչ եւ անբերրի հիւլէ,
Ես՝ անաստիճան ճգնաւոր եւ անթռիչ հռետոր,
Դառնաժպիտ թափառական եւ աշակերտ անբանիբուն,
Երագատես մոլորեալ եւ անտաղանդ անրջող,
Ես՝ սահմանափակ պատուհան եւ փակեալ դուռ,
Ես՝ իմ հոգիիս հանդէպ փշրող երկաթ ալիք,
Ես՝ գերեզմանի՛ պահապան եւ մեռելո՛ց հաշուակալ,
Ես՝ հրեղէն հացիդ կարօ՛տ ցորենաքաղ...
Ես՝ աներդիք գիշերող եւ անսափոր ծարաւի,
Ես՝ մենաւոր մշակ տասասկներու մէջ կորուսեալ,
Ես՝ անճառագայթ աղջամուղջ. ես անլար քնար,
Դեռ անբարբառ Հայկազնեաց հոգիին՝
Բացատրութեան Բանալի՛ մը կ'աղերսեմ...

Օգնէ՛ ինձի, Տարբերու հայր,
Ես՝ աչք աղօտ եւ տեսողութիւն անթափանց,
Ունայնամիտ ունկնդիր եւ չարալուր ականջ,
Աններդաշնակ երաժիշտ եւ մեղկաձայն երգիչ...
Ես՝ անհողագործ դաշտօրայ, շտեմարան թափուր,
Մեղանասպաս անհաց եւ ցամաքեալ գինեբաշիս,
Ես՝ անկոչ հրաւիրեալ Յիսուսական հարսանիքին,
Ես՝ անձէթ լուսարար եւ անմատեան մտածող,
Եւ անգորով գգուիչ եւ սիրագուրկ սիրահար,
Ես՝ անհրապոյր քարոզիչ եւ քարկոծեալ քրիստոնէայ,
Օժիտաբեր աղքատ եւ անուկի հարուստ...
Ես՝ անհամբոյր շրթունք եւ հոգեզուրկ հեծեծող,
Ես՝ սի՛րտ անսեր եւ կուսութիւն անկատար,
Ես՝ անբեւեռ քալող եւ երերուն ուղեւոր...
Քու փրկութեան փարոսներէդ կայթի՛լ մը լոյս տուր ինձի...
Եւ երկնային դուռներուդ հետ հոգեկան
Կեանքին դռները դրախտին պէս թող բացուին...

Օգնե՛ ինձի, անձի՛ր Աստուած...
Ես՝ անկարկաջ առուակ եւ խափանեալ ջրվեժ...
Ես՝ ուսուցիչ անուս եւ վարանեալ վարդապետ,
Ես՝ դպրութեանց դեռ անպսակ տնօրէն,
Ես՝ խեղճերու հանդէպ ինկո՛ղ վարագոյր...
Ես՝ որմ մթաշէն, գեհեճական բանտարկեալ,
Ես՝ շիւղ կորուսեալ, հո՛ւն անպարզ ե...
Մացառապատ կածան, օձապտոյտ գետնուղի...
Ես՝ անհիւրընկալ օթեան եւ անբազմոց մահաւերձ...
Լապտերիդ լոյսը մի՛ մերժեր ինձ...:

Օգնե՛ ինձի, համագումար Սկզբունք,
Մկրտութեան եւ անմիւռոն աւազան,
Ես՝ աղօթքի կիսակործան գաւիթ,
Ես՝ անօրագուրկ հողագործ, անգերանդի հնձող,
Ես՝ անբոյր օծանող եւ դառնահամ իւղ,
Ես՝ անբալասան բժիշկ եւ պսպակեալ պատրոյգ,
Ես՝ հողմակոծ անտատ եւ արտասուաթոր ուռենի...
Ես՝ անտ աստղձ եւ բորբոսեալ գերան,
Ես՝ հողաշէն բուրվատ եւ անձխելի խունկ,
Ես՝ անողկոյծ որթառունկ եւ վարակեալ վարսակ,
Ես՝ անճշմարիտ ճակատ եւ անուղիղ ձեռք,
Ես՝ անկարող կարգաւոր եւ աննշխար քահանայ,
Ես՝ մենութեանս մէջ միացող անկարաւան անապատ,
Այցելութիւ՛ն տուր ինձի...:

Օգնե՛ ինձի, ո՛վ անբաղդատ Օրէնք,
Ես՝ վարանոտ մարդ եւ յուսահատ անձ...
Ես՝ ահաբեկ անհատ եւ շուարած շնչաւոր,
Ես՝ տարակոյսին մէջ տատանող հողմահալսձ,

Անվստի աղաղակ եւ անարձագանգ շեփոք...
Ես՝ գօս տերեւ՝ աշուններէն վա՛ր ինկող...
Ես՝ չորացեալ ճիւղ եւ անհոտաւէտ վարդենի,
Ես՝ ուշիմութեան ուրուական,
Ես՝ կարճիմաստ իմացական եւ խոնարհած իւելք,
Եկեղեցիիդ կամարներուն տակ հեծեծող՝
Քրիստոնէայ ժողովուրդիդ դէմ յանդիման
Ես՝ Աստուածաշունչ մեծ Մատենանիդ
Օղարալեզու ընթերցող եւ անհարազատ թարգմանիչ...

Օգնե՛ ինձի, անձայրած իր Ծանօթութիւն,
Գերագծօր Տէր, անհուն հնարիչ,
Լոյսի զենիթ, անկնճիռ իմաստ,
Ջուր երկնային, անանջրապետ հոգի,
Անհաշիւ բաշխող, երագներու սահանք,
Ճանաչումի դու ծածկողդ լուսեղէն
Իմ կործանեալ ուսիս վրա թող ծածանի,
Եւ՝ հսկումներու, հեծեծանքի, աղօթքներու
Այս իրիկուան, քառասներորդ գիշերին՝
Աստուած անհեղիի, Աստուած անափունք,
Արարչագործ ձեռքդ իմ ուղեղիս երկարէ,
Հոն իմ գիւտս խմորելու...:

ՏԵՍԻԼՔԸ

Ո՛վ ՀՐԱՇԱԼԻՔ, ո՛վ հաւատքի աննիւթական հուր,
Ո՛վ զարմանագործ զօրութիւն,
Ո՛վ բոցեղէն բժժանք, ո՛վ անլոյծ խորհուրդ,
Ահաւասիկ Քերովբէ մը մրափին մէջ Մարոպին,
Իր աջ ձեռքո՛վն լուսագիծ՝

Ակնթարթ՝ մենաստանին որմին վրայ
Հայկազնեան Այբբենարանը տառագրեց...:
Յանկարծ՝ Սուրբը մեծ Տեսիլքէն ցնորաշարժ՝
Մեռեալի մը պէս ընդոստ ոտքի,
Փետուր գրիչն եւ տախտակն ի ձեռին,
Հրաշքին տակ արտասուելով,
Որմին առջեւ անհունօրէն ծնրադրեց...:

ԳՅՈՒՏԻՆ ՓԱՌՔԸ

Մերո՛ւյ, հայ դարերուն դիմաց կեցող՝
Դուն աղամանոյա ապառաժ,
Դուն մանուկներու մերկ ուղեղէն
Մինչև հանճարը ցոլքեր ցանող,
Գիտակցոյթանց անգյո՛ւտ փարոս...
Դուն, որուն կռիւնը կռանին,
Ժամերուն պէս, բոպէին հետ անդադար,
Իմացական թանգարանի՛ն արձանները մեզ կը ձուլէ...
Դուն աննինջ հսկող, դուն տիտանյան Տեսանող,
Դուն Օրորոցէն մինչ գերեզման,
Մեր մեն մի խոսքին մեն մի շունչին,
Գեղեցկաձայն բացատրիչ...
Դուն բարբառի արարիչ, Բանի իշխան,
Դուն անբավ բավող տևողոյթան,
Դուն գոյացոյթան արգավանդ հայր,
Դուն լույսի անիվ, դուն հավատքի հրավեր,
Դուն հայրենի հողին վրա մրրկին պէս բարձրացող
Անտա՛ճ անհուն, անտա՛ճ սրտի,
Որուն մեր մի հաստատարուն ծառերն հսկա,

Մեկ մեկ քնար, մեկ մեկ փանդիտ են մեր շունչին...

Մեկ մեկ շեփոր մեր հագագին ռազմական,

Մեկ մեկ պատնեշճակատագրի՝ պատուհասին...

Դուն անվատնելի ցորյանի դաշտ, դուն ձրի՛ հաց,

Դուն հունձք հարուստ, և դուն հնձան հրաշեկ,

Դուն արբեցությանց և գինիի ավազան,

Որուն մեջ ե՛ս ալ ոսկի սափորս եմ մխրճեր...

Արևներու ծարավես խենթ...

www.elib.am